

VYHLÁŠENÍ VÍTĚZNÝCH STAVEB SOUTĚŽE „VODOHOSPODÁŘSKÁ STAVBA ROKU 2011“

Svaz vodního hospodářství ČR spolu se Sdružením oboru vodovodů a kanalizací ČR vyhlásili v prosinci 2011 soutěž „Vodohospodářská stavba roku 2011“. Nad soutěží přijali garanci, ministři zemědělství a životního prostředí.

Soutěž byla vypsaná se záměrem seznámit odbornou i širokou veřejnost s úrovní vodohospodářských projektů realizovaných v České Republice.

Do soutěže se mohly přihlásit vodohospodářské stavby ve 2 základních kategoriích, a to:

- I. – stavby pro zásobování pitnou vodou, odvádění a čištění odpadních vod
- II. – stavby sloužící k umělému vzdouvání, zadržování a usměrňování povrchových vod, ochraně před škodlivými účinky vod, úpravě vodních poměrů nebo jiným účelům sledovaným zákonem o vodách.

V každé této kategorii se samostatně hodnotily stavby ve dvou velikostních podkategoriích, a to o investičních nákladech nad 50 mil. Kč a pod 50 mil. Kč.

Hodnotící kritéria se orientovala na:

- koncepční, konstrukční a architektonické řešení,
- vodohospodářské účinky a technické a ekonomické parametry,
- účinky pro ochranu životního prostředí,
- funkčnost a spolehlivost provozu,
- využití nových technologií a postupů, zejména v oblasti ochrany životního prostředí a úspory energií,
- estetické a sociální účinky.

Do soutěže mohly být přihlášeny stavby dokončené v ČR, a to v období od 1.1.2011 do 31.12.2011. Přihlašovatelem mohl být investor, zhotovitel stavebních nebo technologických prací, zhotovitel projektových prací a firma pověřená inženýrskou činností.

Představenstvo Svazu vodního hospodářství ČR schválilo udělení ocenění v soutěži „Vodohospodářská stavba roku 2011“ následujícím stavbám:

KATEGORIE I

Podkategorie: nad 50 mil. Kč

ČOV Hulín - rekonstrukce a intenzifikace

Podkategorie: pod 50 mil. Kč

Rekonstrukce ČS Malvazinky

Jablonné v Podještědí – rekonstrukce ČOV

V souladu s pravidly pro hodnocení soutěže vyhodnotila komise jednu stavbu v této kategorii k udělení „**zvláštního ocenění SVH ČR**“ a to:

Frýdlant – odstranění povodňových škod, Sdružené trubní přemostění Smědé

KATEGORIE II

Podkategorie: nad 50 mil. Kč

Malá vodní elektrárna, jez a rybí přechod Beroun

Plavební komora České Vrbné včetně horní a dolní rejdů

Podkategorie: pod 50 mil. Kč

Turnov – výstavba rybního přechodu

VD Janov – Zajištění stability a bezpečnosti hráze

V souladu s pravidly pro hodnocení soutěže vyhodnotila komise jednu stavbu v této kategorii k udělení „zvláštního ocenění SVH ČR a to:

Úšovický potok – Mariánské lázně

Vyhlášení vítězů a předání cen oceněným navrhovatelům se uskutečnilo v hotelu Clarion v Praze dne 29.5.2012 na slavnostním gala večeru v rámci konference Voda Fórum 2012. Za organizátory předávali ocenění Ing. Miroslav Nováček, předseda Svazu vodního hospodářství ČR a předseda SOVAK Ing. František Barák. Za garanty soutěže se zúčastnila Ing. Hana Randová, ředitelka odboru ochrany vod Ministerstva životního prostředí a RNDr. Pavel Punčochář, CSc., vrchní ředitel sekce vodního hospodářství Ministerstva zemědělství.

POPIS OCENĚNÝCH STAVEB:

Oceněné stavby v kategorii I - stavby pro zásobování pitnou vodou, odvádění a čištění odpadních vod

Podkategorie: nad 50 mil. Kč

ČOV Hulín - rekonstrukce a intenzifikace

Navrhovatelé:

Investor: Vodovody a kanalizace Kroměříž, a.s.

Projektant: Pöyry Environment a.s.

Zhotovitel stavby: IMOS Group s.r.o. (stavební část)

KUNST, spol.s.r.o. (technologická část)

Cílem rekonstrukce a intenzifikace stávající ČOV bylo celkové zkvalitnění a zefektivnění provozu při o minimalizaci investičních nákladů. Veškeré stávající objekty prošly stavební a technologickou rekonstrukcí při zachování kontinuálního provozu.

Technické řešení projektu zaručuje, že jakost vypouštěných odpadních vod z ČOV splní i s rezervou požadavky Nařízení vlády č. 61/2003 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Realizací stavby došlo k výraznému snížení zatížení vodního toku Rusava, především z hlediska

sloučenin fosforu a dusíku. Rekonstrukcí stávající ČOV se zabránilo i dalšímu šíření kontaminace podzemních vod do blízkého významného prameniště Hulín.

ČOV Hulín je provozována jako mechanicko – biologická se systémem oběhové aktivace a s aerobní stabilizací kalu. Aktivace je nízkozatěžovaná s dlouhou dobou zdržení. ČOV je vybavena chemickým srážením fosforu, které je efektivně řízeno analyzátozem fosforu umístěným na odtoku z ČOV. ČOV Hulín je tvořena z několika pozemních objektů a otevřených nádrží a tvoří ji zejména lapák šterku, šneková čerpací stanice, mechanické předčištění, biologický stupeň čištění, kalovým hospodářstvím a provozní zázemí. Provozní budova byla z důvodu úspory energií zateplena. Nádrže byly stavebně rekonstruovány a to za pomoci speciálních sanačních hmot vhodných do daného prostředí. Původní obdélníkové aktivační nádrže byly pomocí vestavby přestavěny na oběhové aktivační nádrže.

Z hlediska architektonického byly vhodně barevně sjednoceny všechny stavební objekty. Areál je vybaven novým veřejným osvětlením, které je z důvodu úspory elektrické energie ovládán řídicím systémem v několika základních režimech.

Technologicky byla ČOV Hulín přezbrojena a doplněna. Nové strojně stírané jemné česle jsou například vybaveny lisem na shrabky s promýváním shrabků. Provozdušňování aktivačních nádrží je realizováno pomocí jemnobublinných aeračních elementů s rozvodem tlakového vzduchu od dmychadel. Původní kotelna na tuhá paliva byla zrušena a systém vytápění včetně regulace je provozován přes řídicí systém.

Technologický proces ČOV je přes jednotlivá měřicí čidla monitorován řídicím systémem, který na základě vyhodnocení okamžité situace řídí proces čištění odpadních vod.

Po úspěšně vyhodnoceném ročním zkušebním provozu bylo dne 3.6.2011 vydán kolaudační souhlas s užíváním stavby. Stavba byla realizována za podpory Operačního programu životní prostředí EU a Státního fondu životního prostředí.

Podkategorie: pod 50 mil. Kč

Rekonstrukce ČS Malvazinky

Navrhovatelé:

Investor: Pražská vodohospodářská společnost, a.s.

Projektant: HYDROPROJEKT CZ, a.s.

Zhotovitel stavby: Skanska a.s., divize Pozemní stavitelství, závod Čechy

Čerpací stanice Malvazinky je součástí „nadřazeného distribučního systému zásobování pitnou vodou hlavního města Prahy“. Předmětem stavby byla rekonstrukce objektu této čerpací stanice, zahrnující výměnu stávající čerpací techniky pro dopravu vody do vodojemu Vidoule. Dále bylo v rámci stavby zejména:

- vyměněno stávající trubní vedení v čerpací stanici včetně armatur,
- provedena rekonstrukce elektroinstalací, trafostanice, VN, NN a rozvodny, včetně doplnění řídicího systému pro místní a dálkový provoz,
- nahrazeno stávající měření průtoku,
- provedena dílčí rekonstrukce střešního pláště a sanováno zdivo v suterénu čerpací stanice,
- rekonstruována vzduchotechnická zařízení a dílčí část vytápění objektu.

Jelikož je čerpací stanice provozována i v nočních hodinách a nachází se v poměrně husté zástavbě, bylo nutné přijmout v rámci rekonstrukce taková opatření, která zajistí zlepšení hlukové situace (vybourání luxferových výplní, zazdění výplní, výměna oken, výměna čerpadel pro dopravu vody, VZT zařízení byla vybavena tlumiči hluku).

Architektonické řešení při rekonstrukce bylo zvoleno takové (úprava průčelí do ulice Přímá), aby byl zachován ráz objektu z doby realizace.

Nově osazená zařízení vykazují vysokou účinnost, spolehlivost a stabilitu provozu. Dle údajů provozovatele klesla energetická náročnost provozu o téměř 30 %.

V rámci rekonstrukce čerpací stanice byla provedena instalace řídicího systému pro místní a dálkový provoz, včetně doplnění potřebné telemetrie a měření. Do řídicího systému lze přenášet celou řadu parametrů (tj. např. čerpané množství vody, poruchy, atd.). Těmito úpravami bylo dosaženo vysokého technického standardu pro obsluhu čerpací stanice.

Jablonné v Podještědí – rekonstrukce ČOV

Navrhovatelé:

Investor: Severočeská vodárenská společnost, a.s.

Projektant: Severočeské vodovody a kanalizace, a.s.

Zhotovitel: Metrostav a.s.

Cílem projektu bylo zlepšení jakosti vypouštěných čištěných odpadních vod v souladu s Nařízením vlády č.61/2003 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Tohoto cíle bylo dosaženo intenzifikací stávajících procesů s užitím moderních technologií čištění. Tím došlo ke stabilizaci a zároveň i ke zlepšení podmínek provozování, ke snížení zátěže recipientu Panenského potoka zbytkovým znečištěním a zátěže okolí aerosoly a hlukem.

Rekonstruovaná ČOV se vstupním čerpáním je řešena jako mechanicko-biologická s předřazenou denitrifikací, nitrifikací s jemnobublinnou aerací, s podélnými protékanými dosazovacími nádržemi, s chemickou eliminací fosforu a uskladněním kalu v aerobních podmínkách. V zimním období, při významném poklesu teploty, lze provozovat denitrifikaci jako nitrifikaci. Na ČOV jsou využity maximálně stávající objemy nádrží bez nutnosti dalších dostaveb. Přebytečný kal je zahušťován a skladován v aerobním stavu ve dvou kalojemech a strojně odvodňován na sítopásovém lisu. V případě poruchy strojního zařízení pro odvodnění kalu bude krátkodobě kal odvodňován na kalových polích.

Technologické zařízení hrubého předčištění a čerpací stanice bylo nahrazeno novým moderním vystrojením, vlastní systém však byl zachován.

Z důvodů složitého zakládání byly realizovány původně dvě dvojice zkrácených vertikálních dosazovacích nádrží. Vybouráním spádových betonů a dělicích stěn vznikl dostatečný objem pro realizaci 2 ks podélných souprůdně protékaných dosazovacích nádrží s řetězovým shrabovacím systémem a odtahem kalu z konce dosazovací nádrže. Provozem se ukázala vysoká účinnost separace kalu těchto dosazovacích nádrží oproti původním zkráceným vertikálním dosazovacím nádržím a kvalita odtoku v parametru NL pod 5 mg/l. Na ČOV bylo instalováno v původní místnosti garáže strojní odvodnění aerobně stabilizovaného kalu.

Rekonstrukce ČOV na kapacitu 3960 EO probíhala v letech 2009-2010 a po celou dobu rekonstrukce bylo zajištěno čištění odpadních vod v souladu s původním vodoprávním rozhodnutím.

Po úspěšně vyhodnoceném ročním zkušebním provozu bylo dne 11.11.2011 vydáno kolaudační rozhodnutí. Stavba byla realizována bez dotací, z vlastních zdrojů investora.

Zvláštní ocenění SVH v kategorii I získala stavba

Frýdlant – odstranění povodňových škod, Sdružené trubní přemostění Smědé

Navrhovatelé:

Investor: Město Frýdlant

Projektant: HYDROPROJEKT CZ, a.s.

Zhotovitel stavby: SMP CZ, a.s.

Při bleskových povodních na Frýdlantsku 7. a 8. srpna 2010 došlo k mimořádně vysokému povrchovému odtoku srážkové vody, jehož velikost několikanásobně překročila kapacitu koryta Smědé. Nesené splaveniny zcela zničily původní samostatný přechod vodovodního potrubí a současně poškodily plynovod vedený po konstrukci silničního mostu.

V rámci výše zmíněného projektu byla stavba nového sdruženého trubního přemostění Smědé, které se stalo symbolem povodní 2010 na Frýdlantsku. Jedná se o samostatnou konstrukci, na které je položeno vodovodní potrubí, plynovodní potrubí a chránička pro vedení sdělovacích a elektro kabelů.

Ocelová konstrukce je tvořena hlavním příhradovým nosníkem (působícím ve svislém směru) a s ním spojeným vodorovným nosníkem, rovněž příhradovým, který přenáší vodorovná zatížení. Na konzolách spodní příčky jsou uloženy převáděné sítě a současně obslužná lávka. Na konstrukci je současně rezerva pro možné budoucí doplnění případných dalších převáděných sítí. Celá konstrukce je založena na úložných blocích, které byly vytvořeny na zhlaví původních nábrežních zdí a současně byly založeny a zakotveny do podloží pomocí prvků speciálního zakládání.

Stavba byla uvedena do zkušebního provozu pouhé 4 měsíce od ničivé povodně. Do řádného užívání byla stavba uvedena dne 14. února 2011.

Trubní most je navržen tak, aby se tvarem, materiálem a detaily blížil podobě stávajícího silničního mostu. Vzhledem k odlišné geometrii hlavního horního pásu, která je vyvolána jednak odlišnou vzdáleností podpor původního mostu a nového potrubního přemostění, jednak jinou výškou podpor, odpovídá nová konstrukce původní stavbě pouze některými vlastnostmi.

Nové trubní přemostění tvoří pohledově jeden celek s konstrukcí silničního mostu. Nové trubní přemostění bylo podrobena zatěžkávací zkoušce při povodňové situaci v roce 2011, ve které obstálo.

Oceněné stavby v kategorii II – stavby sloužící k umělému vzdouvání, zadržování a usměrňování povrchových vod, ochraně před škodlivými účinky vod, úpravě vodních poměrů nebo jiným účelům sledovaným zákonem o vodách

Podkategorie: nad 50 mil. Kč

Malá vodní elektrárna, jez a rybí přechod Beroun

Navrhovatelé:

Investor: RenoEnergie, a.s.

Projektant: Sdružení Hydroka, s.r.o. a Mürabell s.r.o.

Zhotovitel: Sdružení firem MVE a RP Beroun (Metrostav a.s. a Zakládání staveb, a.s.)

Hydrohrom s.r.o (dodavatel strojně – technologické části)

Předmětem díla byla stavba nové malé vodní elektrárny (MVE) pro energetické využití průtoků řeky Berounky u stávajícího pevného jezu v Berouně a úprava tohoto pevného jezu na jez pohyblivý a dále výstavba přírodního rybího přechodu typu bypass. Nový pohyblivý jez je součástí protipovodňových opatření města Beroun a za povodní sníží povodňové úrovně hladin a usnadní manipulace s ledem na řece v zimním období. Navíc nahrazuje jez starý, který byl dlouhodobě v havarijním stavu.

MVE je průtočná a pracuje v automatickém bezobslužném provozu, paralelně se sítí, v součinnosti s hladinovou regulací a zabezpečovací automatikou. Ve vodní elektrárně jsou instalovány 4 kaplanovy turbíny, napřímo spojené s generátory o celkovém výkonu 720kW a max. hltnosti 30 m³/s. Průtok vody turbinami je řízen hladinovou regulací na konstantní horní hladinu stálého vzduší. Hladinová regulace zaručuje přednostní průtok vody starým Berounským náhonem, rybím přechodem a přeliv přes klapky jezu před průtokem do MVE. Počet běžících turbin MVE a průtok turbinami MVE je automaticky dorovnáván na celkový průtok Berounkou po odečtení přednostních průtoků. Dále hladinové sondy zajišťují regulaci jezu za vyšších průtoků, spouštění čistících strojů česlí při zanesení česlí apod.

Nedílnou součástí stavby byly dále opravy ve starém Berounském náhonu v délce ca 500m, které musely být provedeny mimořádně citlivě vzhledem k těsnému sousedství s historickými objekty. Práce zahrnovaly mj. rekonstrukci jízku u Křížova mlýna a opravu jízku u Zajíčkova mlýna.

Jez je o 3 polích, kde v každém jsou zavěšeny dvě jednostranně ovládané klapky. Tento pohyblivý jez, jehož výstavbu financoval plně investor vodní elektrárny, ochránil při lednové povodni 2011, kdy ještě nebyl zcela dokončený, zejména autokemp v Závodí a nové dětské dopravní hřiště.

Rybí přechod byl vybudován s cílem zajistit vodním živočichům a především rybám jejich přirozený pohyb při migraci a tím přispět k zachování života v řekách s co největší diverzitou ichtyofauny. Je proveden jako přírodní bystrinné koryto, které nejlépe vyhovuje všem druhům ryb. V úrovni hladiny je široký 5 metrů a jeho celková délka je 128 metrů; svými rozměry a parametry jde o největší rybí přechod ve Středočeském kraji.

Plavební komora České Vrbné včetně horní a dolní rejdy

Navrhovatelé:

Investor: Ředitelství vodních cest ČR

Projektant: HYDROPROJEKT CZ a.s.

Zhotovitel: Sdružení firem České Vrbné – plavební komora:

Metrostav a.s. a Navimor-Invest S.A. organizační složka

Stavba plavební komory České Vrbné je součástí celkového projektu „Dokončení vltavské vodní cesty v úseku České Budějovice – Týn nad Vltavou“, která navázala na již dokončenou modernizaci jezu.

Nová plavební komora, situována u pravého břehu řeky, je řešena jako železobetonový polorám, jehož dimenze odpovídá spádu 7 m, který je nutné překonat na plavebním stupni České Vrbné. Plavební komora má užité rozměry šířka 6 m, délka 45 m a hloubka nad záporníkem minimálně 3 m, které odpovídají požadavkům I. třídy klasifikace vodních cest. Celková délka plavební komory včetně horního a dolního ohlaví je 93,6 m

Plnění plavební komory z horní vody probíhá přes krátký obtok na pravé straně horního ohlaví přes dvě vtoková okna oddělená pilířem a opatřená česlemi. Obtok je hrazen stavidlovým uzávěrem umístěným v jeho spodní části. Tvarové řešení bylo optimalizováno pomocí matematických a fyzikálních hydraulických modelů v laboratoři ČVUT fakulty stavební v Praze.

V horním ohlaví jsou osazena klapková vrata ovládaná z pravého břehu. Mezi stavidlovou šachtou horního obtoku a stěnou plavební komory je umístěna strojovna horních klapkových vrat.

V dolním ohlaví jsou jako uzávěr osazena desková vrata se svislou osou otáčení v pravé zdi plavební komory. Dolní desková vrata jsou opatřena dvěma otvory pro přímé prázdnění plavební komory, hrazenými stavidlovými uzávěry poháněnými hydraulickými servoválci osazenými přímo na vratech. V pravé zdi dolního ohlaví je vrátňový výklenek hluboký 1,1 m a dlouhý 7,7 m, který slouží k ukrytí vrat v otevřené poloze. V úrovni maximální provozní hladiny je v pravé zdi dolního ohlaví proveden výklenek, kde je osazen hydraulický pohon dolních vrat.

Na levé straně dolního ohlaví mezi pravým jezovým polem a plavební komorou je situován nový velín. Do velína nové plavební komory je umístěn počítačový řídicí systém celého vodního díla České Vrbné.

Stavba byla spolufinancována z 85% prostřednictvím operačního programu Doprava, zbylých 15% uhradil Státní fond dopravní infrastruktury

Podkategorie: pod 50 mil. Kč

Turnov – výstavba rybího přechodu

Navrhovatelé:

Investor: Povodí Labe, státní podnik

Projektant: Pory Environment a.s.

Zhotovitel: Navimor-Invest S.A. organizační složka

Účelem stavby bylo nejen zajištění migrace lososovitých a jiných ryb přes nově rekonstruovaný jez na Jizeře v Turnově, ale i umožnění bezproblémového přenášení sportovních lodí přes tento jez.

Vstup do rybího přechodu je umístěn na pravém břehu těsně pod jezem, výstup je umístěn na pravém břehu ve vzdálenosti asi 50 m nad jezem.

Jedná se o rybí přechod technického typu, jehož řešení je výsledkem kompromisu mezi zájmy Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, Českého rybářského svazu, Povodí Labe, státní podnik a vlastníka přílehlé malé vodní elektrárny. Je navržen ve formě pravoúhlého železobetonového žlabu šířky 1,8 m, v němž jsou po délce rozmístěny železobetonové přepážky se štěrbinami.

Celkem 18 ks přepážek je rozděleno do 3 skupin, které jsou odděleny 2 odpočívacími nádržkami. Celková délka rybího přechodu činí 71,2 m. Hloubka vody v rybím přechodu je min 0,8 m. Na šikmé ploše u manipulačních šachet jezu jsou pororošty vybaveny protiskluzovými lištami a zdrsněním. Na dně rybího přechodu je rozprostřena vrstva říčního štěrkového substrátu.

Nábřežní zeď přilehající k rybímu přechodu je opatřena kamenným obkladem z řádkového zdiva. Součástí rybího přechodu je i ocelová manipulační lávka, sloužící pro příchod k manipulačním šachtám vakového jezu a dále visuté přístavní molo pro vodáky umístěné nad jezem těsně nad provozní hladinou.

Investiční náklady stavby činily 16,514 mil. Kč.

Doba realizace – duben 2010 až březen 2011

VD Janov – Zajištění stability a bezpečnosti hráze

Navrhovatelé:

Investor: Povodí Ohře, státní podnik

Účelem stavby bylo zajištění stability a bezpečnosti hráze VD Janov sanací průsaků podložím. Sanační zásah byl navržen formou dotěsnění horninového masivu. Těsnící prvek je tvořen injekční štolou, která je vyražena pod tělesem hráze a se stávající historickou revizní chodbou je spojena spojovací štolou. V rámci stavby byla dále vybudována přístupová šachta a přístupová štola u vzdušního líce hráze. Z přístupové štoly byla ražena celá část injekční štoly.

Z počvy důlního díla byla provedena injekční clona na požadovanou hloubku 2/3 výšky hráze nad základovou spárou. Injektáž byla provedena podle skutečných zastižených geologických podmínek, vodních tlakových zkoušek a průzkumné injektáže.

V rámci sanačních prací byla vytvořena souvislá těsnící stěna a pro kontrolu těsnící funkce byly provedeny těsnící zkoušky a dále zřízeny vztlakoměrné vrty. Po skončení těsnících prací byly ze štoly provedeny drenážní vrty k posílení funkce základového drenážního systému.

V rámci této stavby bylo rozšířeno a doplněno zařízení pro pozorování a měření, které napomůže ke zkvalitnění technicko-bezpečnostního dohledu. Pro vybraná měření byl zaveden automatický monitoring.

Pro vyloučení jakýchkoliv negativních vlivů stavby (poklesy, deformace a trhliny) na vlastní těleso hráze byl rozšířen i systém sledování TBD.

Pro stavební práce byla stanovena maximální přípustná ekvivalentní hladina hluku, aby bylo zabráněno přenosu a šíření hluku do okolí. Takto pojatou stavbou nebylo negativně ovlivněno životní prostředí.

Vlastní stavba probíhala 39 měsíců a byla dokončena 27.10.2010. Kolaudační souhlas s užíváním stavby byl vydán dne 3. 1. 2011.

Celkové náklady na stavbu, financované v rámci programu „Prevence před povodněmi“, dosáhly částky 47,1 mil. Kč.

Zvláštní ocenění SVH v kategorii II získala stavba

Úšovický potok – Mariánské lázně

Navrhovatelé:

Investor: Povodí Vltavy, státní podnik

Projektant: AP Plzeň, projektové sdružení

Zhotovitel: POHL cz, a.s., Roztoky

Záměrem stavby bylo zvýšení kapacity a stability stávajícího koryta Úšovického potoka za účelem výrazného zlepšení ochrany sousedních pozemků a odstranění hygienických závad způsobených nahromaděnou suti a nátrží. Realizací stavby též zajištěna stabilita otevřené i uzavřené části vodního toku.

Z důvodu, že se část stavby realizuje na území kulturní památky Skalníkovy sady, která je zapsána v Ústředním seznamu kulturních památek a část stavby na území městské památkové zóny Mariánské lázně, bylo nutno dodržet technologické postupy a architektonický vzhled stavby v souladu s požadavky orgánu památkové péče. Bylo předepsáno provádět stavební práce tak, aby se výsledný efekt a vzhled stavby co nejvíce shodoval s původním vzhledem (stejně šíře spár, stejný typ kamenných kvádrů a dlažby).

Při provádění stavebních prací bylo nutné zachovat průtočnost profilu a vodní tok převést do provizorního potrubí. Rovněž mostky pro chodce i pro vozidla bylo nutno zabezpečit podpěrnými konstrukcemi bez vyloučení provozu. Dno koryta bylo vyčištěno a opraveno čedičovou dlažbou. Pro lepení dlažby na upravenou plochu dna koryta byla použita lepidla na bázi epoxidové pryskyřice a stejnou hmotou bylo provedeno i spárování.

Veškeré práce a přesun hmot, zejména v úsecích uzavřených profilů, byly prováděny ručně, včetně vytěžení usazenin ze dna koryta. Pro odvoz usazenin na řízenou skládku i pro dovoz a zásobování stavby materiálem bylo nutno zvolit malá nákladní vozidla z důvodu umístění stavby v historickém centru města.

Ze strany odboru životního prostředí města Mariánské lázně byl během stavby vznesen dodatečný požadavek o úpravu terénu u divadla a likvidaci náletových keřů a pařezů, jejichž kořeny zasahovaly až k opěrné zdi. Tyto i další vícepráce menšího rozsahu byly provedeny bez navýšení rozpočtu stavby.

Celkové náklady stavby dosáhly 16,8 mil Kč.